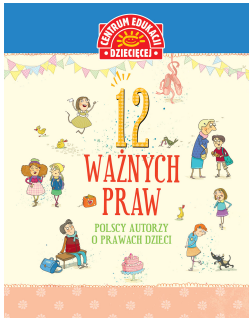

PROJEKT O PRAWACH DZIECKA UCZĘ SIĘ, BO MOGĘ

12 ważnych praw. Polscy autorzy o prawach dzieci antologia

il.: Elżbieta Kidacka

Opowiadania w przystępny sposób poruszają tematykę następujących praw – prawa do równouprawnienia, do utrzymywania kontaktu z rodzicami, do wyrażania swoich poglądów, opinii i emocji, do prywatności, do informacji, do życia bez przemocy, do adopcji, do opieki lekarskiej, do właściwych warunków i godnego życia, do nauki, do odpoczynku, do ochrony przed wyzyskiem.

Uczestnicy projektu:

Uczniowie klas III szkoły podstawowej

Data/termin:

20 listopada – Międzynarodowy Dzień Praw Dziecka

Czas trwania zajęć:

Dwie godziny lekcyjne

Cele zajęć:

Dzieci zrozumieją, czym jest prawo do nauki. Odkryją jego głęboką treść.
Dzieci staną się świadome swoich praw.

MATERIAŁY:

- egzemplarz książki 12 ważnych praw. Polscy autorzy o prawach dzieci – opowiadanie Elizy Piotrowskiej Prawo do nauki, czyli o chłopcu, który spóźnił się do szkoły
- film dokumentalny pt. Niewolnicza praca dzieci
- materiały plastyczne (kartki papieru formatu A3, kredki, pastele, flamastry)
- specjalna drewniana skrzynka Kamishibai

OPIS DZIAŁAŃ

Część I

Biblioteka podzielona jest na dwie części: jedna z nich to wolna przestrzeń, gdzie można siedzieć na dywanie, w drugiej znajdują się stoliki, stanowiska czytelnicy. Zapoznanie uczniów z proponowaną organizacją zajęć i zasadami postępowania na zajęciach.

1. Punkt wejścia / Czytanie opowiadania

Zachęcenie uczniów do zajęcia się tematem związanym z poznawaniem ważnych praw dzieci. Podczas zajęć pod hasłem „Uczę się, bo mogę” uczestnicy będą starali się zrozumieć, na czym polega ich prawo do nauki. Dzieci siadają na dywanie i słuchają czytanego tekstu. Nauczyciel bibliotekarz czyta opowiadanie Elizy Piotrowskiej pt. Prawo do nauki, czyli o chłopcu, który spóźnił się do szkoły z książki 12 ważnych praw. Polscy autorzy o prawach dzieci” (Poznań, Publicat, 2015, strona 101).

To opowieść o Stefanie, chłopcu, który spóźnił się do szkoły, lekcje odrabiał podczas przerw i przeważnie był nieprzygotowany. Mogło się wydawać, że Stefan nie przykładą się do obowiązków. Aż pewnego dnia, kiedy do klasy przyszedł na zastępstwo nowy nauczyciel, pan Tomek, zdarzyło się coś, co pozwoliło odkryć powody zachowania chłopca. Nauczyciel zaproponował Stefanowi dodatkowe zajęcia po lekcjach, a potem odwiózł go do domu. I wtedy okazało się, że dotarcie do szkoły zajmowało Stefanowi ponad godzinę, bo chodził do niej pieszo (nie dojeżdżał tam szkolny autobus). A po powrocie ze szkoły aż do wieczora chłopiec musiał pracować z rodzicami w gospodarstwie.

2. Rozmowa na temat opowiadania i rozumienia hasła „Uczę się, bo mogę”

Jaki był Stefan?

- Zwrócenie uwagi na to, jacy jesteśmy.

Stefan był nieśmiały, skryty, nie opowiadał o sobie. Przychodził do szkoły nieprzygotowany, ale rozwiązał zadanie, które większość uczniów określiła jako trudne. Poza tym był uzdolniony plastycznie.

Dlaczego chłopiec spóźnił się do szkoły?

- Zwrócenie uwagi na problemy Stefana, o których nie wiedzieli jego koledzy.

Co zrobił nauczyciel, pan Tomek?

- Czujność nauczyciela, zainteresowanie okazane chłopcu, zaproponowanie mądrych rozwiązań, pomoc.

3. Oglądanie fragmentów filmu dokumentalnego pt. Niewolnicza praca dzieci

Zamiast chodzić do szkoły, dzieci muszą pracować. W krajach Trzeciego Świata, w związku z biedą dzieci pomagają w utrzymaniu rodziny.

Czy wszystkie dzieci na świecie mogą się uczyć?

Jakie są przyczyny tego zjawiska, że dzieci nie chodzą do szkoły?

- Ubóstwo
- Problemy rodzinne
- Sytuacja społeczna (dzieci straciły rodziców z powodu wojny) czy geopolityczna
- Kataklizmy
- Lokalizacja szkół odległa od miejsca zamieszkania dzieci
- Brak rozwiązań chroniących dzieci, nierealizowanie PRAWA DZIECI DO NAUKI w państwach, gdzie bieda jest dużym problemem

Jakie prace wykonują dzieci?

Część II

Dzieci siadają przy stolikach, stanowiskach w czytelnicy. Rozpoczynają się zajęcia aktywizujące. Nauczyciel przedstawia zasady wykonania pracy. Uczniowie będą pracować w grupach. Otrzymają kartkę z bloku technicznego A3. Rysunki będą wykonywane na poziomej orientacji kartki. Rymowanka, dzięki której dzieci rozpoznają pionową i poziomą orientację kartki. Nauczyciel powtarza rymowankę z dziećmi („kartka stoi, kartka leży, kartka robi szum, kartka w górze ma parasol, kartka w dole, leci dywan, moja wyobraźnia może wszystko”).

4. Zajęcia aktywizujące

Uczniowie wykonują prace plastyczne ilustrujące fragmenty opowieści Prawo do nauki, czyli o chłopcu, który spóźnił się do szkoły (zabawa edukacyjna). Uczniowie pracują w grupach. W ten sposób powstają ilustracje do stworzenia teatru obrazkowego Kamishibai – własnego Kamishibai.

Niezwykle atrakcyjne jest wykorzystanie w czasie zajęć METODY KAMISHIBAI.

Ta wywodząca się z Japonii metoda powoduje, że dzieci słuchają jak zaczarowane.

SEANS KAMISHIBAI. Tworzymy własny teatr Kamishibai, używając skrzynki Kamishibai. Wykorzystujemy wykonane prace uczniów i adaptujemy opowiadanie.

Dzieci same opowiadają fragment historii, którą ilustrowały – ODGRYWAJĄ ROLE – są narratorami.

5. Zakończenie zajęć

Podsumowanie spotkania, zajęć rozmową o prawie dziecka do nauki.

UCZĘ SIĘ, BO MOGĘ.

SZKOLNE DZIECIŃSTWO TO MOJE PRAWO.

DZIECIŃSTWO TO CZAS NAUKI.

Podziękowanie za uczestnictwo w zajęciach i pożegnanie.

Autorka: Hanka Kasperska-Stróżyk

Nauczycielka bibliotekarka , Centrum Doskonalenia Nauczycieli Publiczna

Biblioteka Pedagogiczna w Koninie, Filia w Słupcy